

В історії нашої держави 9 березня – день особливий. Два століття тому цей день явив світові великого сина великого народу – Тараса Григоровича Шевченка.

Сьогодні неможливо переоцінити велетенський внесок видатного поета і художника в пробудження й формування національної свідомості українців, у розвиток української та світової культури. Печать Шевченкового духу лежала і лежить на всіх ділах і діях, на всіх сторонах суспільного і культурного розвитку українського народу.

Геніальна творчість і життєвий шлях, який судилося пройти митцю від кріпака до академіка гравюри імператорської академії мистецтв, більше того – до речника етнонаціонального буття та консолідатора українського етносу, зробили його символом українства і одним із найпотужніших чинників у формуванні українських державницьких інтересів.

Широта політичного мислення, боротьба проти соціальної неправди і неволі, проти будь-якого насильства над людськими душами піднесли Тараса Шевченка до вершин речника української нації. Мовою своїх творів він завершив процес формування загальноукраїнського літературного мовлення на національній основі. Як художнє явище мова його творів стала родоначальною мовою нової української літератури. Ідеї, думки, вся творчість Шевченкового генія, його наука любові до України в поєднанні з повагою до інших народів увійшли у свідомість наступних поколінь.

Як гуманіст Тарас Шевченко обіймав серцем усі народи – недаремно його ім'я відоме в усьому світі, його творчість люблять і вивчають далеко за межами України. Цьогоріч, коли вся світова громадськість відзначає 200-річчя духовного провідника українців, і на Батьківщині поета, і за кордоном читають уривки з його поезій і поем різними мовами, говорять про значення його літературної спадщини в духовному житті сучасного громадянського суспільства.

З нагоди знаменної дати офіційні й культурно-мистецькі заходи з вшанування пам'яті Великого Кобзаря проходять у всіх куточках нашої держави.

Громадськість Ужгорода вшанувала пам'ять Великого Кобзаря

В обласному центрі Закарпаття Шевченківські дні розпочалися 18 лютого з організованої Закарпатським інститутом післядипломної педагогічної освіти конференції на тему "Ідеї Тараса Шевченка в демократичній освіті сучасної України" за участі викладачів і студентів вищих навчальних закладів краю.

25 лютого, в день народження Тараса Шевченка за старим стилем, на філологічному факультеті Ужгородського національного університету відбулася міжнародна наукова конференція "Тарас Шевченко – володар у царстві духа", на яку зібралися науковці з різних областей України та сусідніх країн. Перед початком заходу учні лінгвістичної гімназії ім. Т.Г. Шевченка продемонстрували театралізоване дійство, декламуючи вірші поета та виконуючи композиції за мотивами його творів.

Шевченківські читання, присвячені ювілею Великого Кобзаря, проходили у перші дні березня і в Археологічному музеї ім. Е. Балагури. Доповіди про постать Тараса Шевченка у світовому вимірі, його історичні погляди, наукову діяльність, вплив на суспільну думку в Україні й зокрема в Закарпатті виголошували науковці та студенти історичного факультету Ужгородського національного університету.

6 березня в Закарпатському обласному академічному театрі ляльок "Бавка" відбулася прем'єра вистави "Сторінки щоденника поета", в основу якої лягли уривки з п'єс закарпатського письменника Олександра Гавроша. Жанр постановки провідного актора театру Миколи Карпенка – експериментальна художньо-публіцистична вистава, що відтворює період заслання поета, заглиблюється у внутрішній стан людини, яка при забороні писати й малювати, все ж духовно не ламається і творить шедеври. Невдовзі наймолодші глядачі побачать виставу "Кобзарик" за віршами Т.Г. Шевченка, над якою працює відомий режисер Олександр Куцик.

Із метою популяризації кращих надбань літературної спадщини Великого Кобзаря Центральна міська бібліотека організувала проведення 5 березня літературно-музичного вечора під назвою "Я так ніжно їх любив", а Центральна дитяча бібліотека підготувала літературно-музичну композицію "Шевченкові думки переживуть віки".

Поетичний марафон під гаслом "Масш "Кобзар" – виходь у народ" організували 9 березня працівники Закарпатської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. Ф. Потушняк за участі крайового осередку Національної спілки письменників України. До акції приєдналося й чимало ужгородців, які зі своїми "Кобзарями" прийшли до пам'ятника Тарасу Шевченку на площі Народній, де декламували улюблені вірші великого поета.

Цього дня в Ужгороді відбулося і велелюдне народне віче за участю голови Закарпатської облради Івана Балого, голови облдержадміністрації Валерія Лунченка, керівників обласних установ, представників політичних і громадських об'єднань, депутатів місцевих рад, науковців, студентів, митців, священиків, журналістів, що розпочалося з церемонії покладання вінків і квітів до пам'ятника Т.Г. Шевченку.

Вклонитись світлій пам'яті Великого Кобзаря прийшли і представники Закарпатської торгово-промислової палати (президент Отто Ковчар) та Закарпатського товариства чеської культури (співголова Тетяна Сергієнко).

Атмосфери урочистості додавало театралізоване дійство, підготовлене Заслуженим академічним Закарпатським народним хором (художній керівник і головний диригент Наталія Петій-Потапчук), у виконанні якого прозвучали "Думи мої, думи..." та "Молитва за Україну". Згодом у Закарпатському обласному музично-драматичному театрі відбувся святковий концерт "В сім'ї вольній, новій", де закарпатські колективи виконали пісні на вірші Тараса Шевченка в сучасній обробці.

Український гімн-славень та молитва, високого духу поезія й пісні Великого Кобзаря, що були виконані в ході урочистих заходів, любов і шана до Пророка нації та, водночас, смуток за Героями України, які поклали життя за її свободу, спонукали закарпатців, як і всіх співвітчизників, до єдності, згуртованості, послідовності задля захисту і збереження цілісності нашої держави та гідного життя її громадян.

Нині, коли Україна духовно відроджується, постать Тараса Шевченка та його неочищенна спадщина сприймаються як уособлення непереборної сили й енергії українського народу. Великий Кобзар дивиться на нас крізь епохи, ріднить та об'єднує у нелегкий час, закликаючи проявити незламний дух і волю до розбудови омріяної ним України – суверенної й самоврядної, незалежної та відкритої, правової та демократичної держави в центрі Європи.

